

نگاهی به نمایش «برج‌های خاموش»

جرقه‌ها و چرخ‌ها

زهراشایانفر برای بسیاری از اهالی تئاتر، در مقام یک خبرنگار و مشاور رسانه شناخته شده است. او که مدت‌ها با گروه‌هایی چون شایا یا کوتوم مشغول به فعالیت بود یا اینکه در دبیرخانه جشنواره‌ها عامل ارتباطی میان یک رویداد فرهنگی و جامعه خبری است، این بار جمله کارگردانی بر تن کرده است تا نمایشی روی صحنه ببرد که می‌توان انگاره‌های تجربه حضورش کنار شخصیت‌های شاخص تئاتر ایران را از آن بیرون کشید. «برج‌های خاموش» عنوان اثر زهراشایانفر داستان سرزمینی است که با مرگ فرمانروای جوانش، دستخوش جدال میان برج‌نشینان می‌شود و در این تکاپو، سرزمین شان سقوط می‌کند و تنها شخصیت دلسوز ماجرا موفق می‌شود جهان سلطه‌طلبان را در هم شکند. شایانفر در مصاحبه‌ای گفته است که در این نمایش نیم‌نگاهی به داستان سفیدبرفی و هفت‌کوتوله داشته است. در داستان پریان شاهزاده‌ای در شکلی ایده‌آل در کنار هفت موجود ناقص و البته یک چادوگر - که او را نیز باید ناقص پنداشت - ظاهر می‌شود. او از ناقصان آسیب می‌بیند، اما مردی ایده‌آل او را نجات می‌دهد. نجات او به دست یک شاهزاده است. در «برج‌های خاموش» این روایت تغییر کرده است. شاهزاده در محاصره مردانی ناقص است. دوبرادرش یکی کور است و دیگری افلیج. محافظش دست ندارد و حتی آن شاهزاده‌ای که شاید بتواند او را نجات دهد همجنس گراست. او خودش هم چندان کامل نیست. او سخن نمی‌گوید. شاید لال باشد؛ اگرچه این مهم چندان قابل اثبات نیست. رستگاری نهایی نیز به دست کامل‌ترین فرد روی صحنه رخ می‌دهد. او فرار است ایده‌آل ما باشد؛ با اینکه او در رفتار کمی حازم و محافظه‌کار است. حتی می‌توان گفت ترسو است. او مرد جنگ نیست، مرد خرد است. با نگاهی به همین خوانشگری می‌توان ردیای افرادی چون نعیمی یا دادگر را در این گونه نگاه کرد. شایانفر با حضور در کنار این افراد به نوعی اقتباس‌گری آزاد دست زده است که شاید از شوه‌نوع نعیمی یادداگر نیز افاضی تر باشد؛ چرا که او حتی هویت اولیه شخصیت‌ها را از آنان گرفته است. برای مثال اگر به آخرین آثار این دو کارگردان تئاتر نگاه کنیم، آریس و فاستوشان با همان هویت روی صحنه ظاهر می‌شوند که ما توقع داریم. در مقابل در «برج‌های خاموش» سفیدبرفی بدون داشتن عنوانی چنین بی‌رنگ، در آتش ابتدایی آب می‌شود. شایانفر در زبان نیز وام‌دار گروه‌هایی است که با آن همکاری داشته است. کریز از ادبیات پرطمطراقی که در این گونه آثار تکرار می‌شود نمونه خوبی است از اینکه شایانفر به نگاه این کارگردانان نزدیک شده است. شایانفر سعی کرده است زبانش به زبان امروز نزدیک باشد و هر از گاهی نیز تکی به نوعی بلاغت گذشته می‌زند. با این حال گاهی اوقات زبان به دودستگی می‌رسد. گاهی تقیل و سخت‌نویسی می‌شود و گاهی رها و روان. این مهم باعث می‌شود مخاطب با اثر فاصله بگیرد و نفهمد چرا زبان چنین نوسانی عمل می‌کند. باید گفت «برج‌های خاموش»، تازشی ابتدایی از زهراشایانفر است. او با انتخاب تالار محراب نشان داده قصدش از آمودن خویش است و با انتخاب بازیگرانی که کمتر برای ما شناخته شده‌اند، توانایی خود را سنجیده است. شاید آنچه روی صحنه دیده می‌شود به هیچ عنوان ایده‌آل نباشد؛ اما باید به یاد داشته باشیم این حرکت کام‌نخستین است و جایی برای آزمون و خطاست.

گفت‌وگو با سهراب کریمی، کارگردان نمایش «هریاد که بود، رفت بر باد»

آی‌همانقدر که انسان ذاتاً فناپذیر و فراموش‌شدنی است، خاطرات او نیز از میان می‌رود و ذهن بشر دچار نسیان می‌شود؛ یا به خاطر دردناک بودن خاطرات تاریخی، خود در تلاش برای فراموشی این زخم‌های فردی و جمعی هستیم. یا به قول پل ریگور «برای ما انسان‌ها مبارزه یا خاطره کار مشکلی است، گاهی بیش از حد خاطره داریم، یعنی بیش از حد خفت‌ها و ضعف‌ها را به یاد می‌آوریم و گاهی نیز با کمبود خاطره و افراط در فراموشی روبه‌رو هستیم»؟

نمایش «هریاد که بود، رفت بر باد» حول همین فراموشی می‌چرخد، شاید هم حول فراموش شدنگان. سهراب کریمی، کارگردان جوان این نمایش به خاطره و تاریخ می‌پردازد، اینکه ما چه اندازه تاریخ معاصر خود را به یاد سپرده‌ایم، آیا به یاد داشتن آن روزها اهمیتی دارد یا اینکه بگذاریم تاریخ، خود ثبت شود؟ کریمی دنبال روزمره‌اش است در روزهایی نه چندان دور و نمایشش را بر اساس مصاحبه‌هایی که انجام داده نوشته است و آنها را کلمه به کلمه با مخاطب در میان می‌گذارد. این مونولوگ مستند که تندیس بهترین متن هشتمین جشنواره مونولوگ را از آن خود کرده است و در جشنواره تئاتر دانشگاهی به صحنه رفت، هفته گذشته به مدت پنج شب در گالری محسن اجرا شد. در ادامه گفت‌وگوی کوتاهی را با سهراب کریمی در مورد ایده نمایش می‌خوانید:

سینا اصنامزاده

■ **در بروشور نوشته‌اید «تجربه‌هایی از روزهای ملت‌بند تاریخ معاصر»، اما تمهابه سال ۸۸ پرداخته‌اید. چرا در مورد روزهای مثل سال ۷۶ یا ۷۸ صحبت نمی‌کنید؟**
ایده نمایش سال ۹۳ در جمع‌هایی به ذهنم رسید که آنجا بحث سال ۸۸ پیش آمده بود. من نام یکی از کشته‌های آن روزها را فراموش کردم و همه با تعجب به من نگاه کردند. به این فکر افتادم که چه اتفاقی برای انسان می‌افتد که فراموشی به سراغش می‌آید. برای همین تصمیم گرفتم با آدم‌های مختلف در مورد روزهای ۸۸ صحبت کنم. از ۲۲ نفر پرسیدم آن روزها چه کار می‌کردید و از بین آنها ایده را شکل دادم و به این تئاتر رسیدیم.

■ **چرا شوه‌مونولوگ را انتخاب کردید؟**
مونولوگ یک شاخه در تئاتر مستند است که بیشتر نویسندگان کارگردان‌های انگلیسی در آن شاخه کار می‌کنند به اسم (verbatim) یا لفظ به لفظ که یکی از مستقیم‌ترین شیوه‌های آن است؛ بازیگر صحبت‌هایی را که کارگردان یا دیگران داشته به هفتادون در گوشش می‌گذارد و همان چیزهایی را که می‌شنود تکرار می‌کند. شکل‌های قدیمی‌تر آن نوشتن نمایشنامه بر اساس اسناد و دادگاه‌ها بود که دیالوگ هم داشت. من همزمان با شکل‌گیری ایده تئاترم، روی این شاخه از تئاتر مطالعه و تحقیق می‌کردم و چون مواد و مصالح و ابزار کار مصاحبه بود آن را مونولوگ کار کردم.

■ **متنی که در مورد فراموشی توسط یکی از بازیگران خوانده شد متعلق به چه کسی بود؟**
پل ریگور، در یک سخنرانی‌ای در مورد آشوتیتس.

■ **این بخش مطمئناً در مکالمه‌ها نبوده است؛ فکر نمی‌کنید حالا که تئاتر مستند کار می‌کنید این نقل قول‌ها سمت و سودان به سوزه‌ها محسوب می‌شود و در واقع به نوعی اعمال نظر شخصی در قضاها را بر اساس ریتمی که بتدریج از**

بک کار مستند است. همین‌طور ایده اولیه شما فراموشی بوده است اما بیشتر به فراموش شدنگان پرداختید.

عده‌ای به من می‌گفتند که نگاهت از بالا به پایین است، من خودم با این نوع نگاه مشکل دارم، نکته مهم این است که نمی‌گویم من فراموش نکرده‌ام و شما فراموش کرده‌اید، اصلاً این ایده از فراموشی خودم آمد. برای همین خواستم تنها روزمرگی آدم‌ها را در آن روزها بدانم که آیا به خاطر دارند در آن روزها چه کرده‌اند، مشغول نان خریدن بوده‌اند یا در شرایط ملت‌بند دست‌پا می‌زدند. با این روش سعی کردم به من مستند سمت و سو ندهم، صدای خودم را خفه کنم و حرف‌های دیگران را منتقل کنم و کمتر تحلیل کنم. اما یک جاهایی برای جفت و بست پیش برنده کار نیاز به تحلیل بود. دیگر وقتی اجرا با مخاطب مواجه می‌شود، سعی من مهم نیست، بلکه برداشت مخاطب مهم است، همان‌گفت‌وگو بین اجراگر و تماشاگر. در نهایت تماشاگران این نمایش به دو دسته تقسیم می‌شوند، کسانی که منتظر از کار می‌شوند و کسانی که از آن خوششان می‌آید.

■ **چرا؟**
اگر تمایزی بین فرم و محتوا قائل شویم، محتوا در این کار پررنگ‌تر می‌شود و برای همین تماشاگران خودشان را در معرض اتهام یا خاطرات می‌بینند و روی آن قضاوت می‌کنند. هر اثری در بستر مکان و زمان معنایی تولید می‌کند که شاید خود مؤلف آن معناها مد نظرش نبوده است.

■ **باچهره‌های سنی مصاحبه کردید؟**
کوچکترین شان آن زمان ۲۱ ساله بود تا آدم ۶۰ ساله.

■ **معیارتان برای انتخاب مسیر اصلی از میان آن ۲۲ قصه چه بود؟**
قصه‌ها را بر اساس ریتمی که بتدریج از

نیم نگاه

■ **عده‌ای به من می‌گفتند که نگاهت از بالا به پایین است، من خودم با این نوع نگاه مشکل دارم، نکته مهم این است که نمی‌گویم من فراموش نکرده‌ام و شما فراموش کرده‌اید، اصلاً این ایده از فراموشی خودم آمد**

■ **سعی کردم به این مستند سمت و سو ندهم، صدای خودم را خفه کنم و حرف‌های دیگران را منتقل کنم و کمتر تحلیل کنم**

■ **وقتی مصاحبه‌ها و کار را آغاز کردم هیچ هدف مشخصی نداشتم، یعنی قصد جهت‌دهی نداشتم، آدم‌ها حرف می‌زدند و ناگهان ایده دیگری به ذهن من می‌رسید**

پایان را انتخاب کردم؛ اینکه ما چقدر به بازماندگان آسیب‌دیدگان آن روزها فکر می‌کنیم؟ شاید هم وظیفه نداشته باشیم که به آنها فکر کنیم.

■ **در نمایش شبانه کسلی صدا داده شده است که یک اعتقاد سیاسی داشتند، آیا افرادی که اعتقادات دیگری هم داشتند صحبت کردند؟**
بله، اما بیشتر آنها از منظر دیالکتیکی و ایدئولوژیک صحبت می‌کردند. اما من تنها می‌خواستم ببینم آدم‌ها در آن روزها چه کار می‌کردند. شاید با شعرهای برخی از آنها حتی هم‌دل بودم، اما هدف من verbatim نظریه‌ای در این باره وجود ندارد؟

یکی از نظریه‌های verbatim در مورد صداها در تئاتر مستند صحبت می‌کند، چیزی را که تلویزیون و رسانه‌ها پیش کرده‌اند و همه شنیده‌اند، تئاتر نباید آن را تکرار کند. من طبع این نظریه به حرف‌هایی که شنیده شده بود صدا نادم، شاید کار را داغ می‌کرد اما لزومی ندیدم.

نمایش در دستم آمد برگزیدم. وقتی مصاحبه‌ها و کار را آغاز کردم هیچ هدف مشخصی نداشتم، یعنی قصد جهت‌دهی نداشتم، آدم‌ها حرف می‌زدند و ناگهان ایده دیگری به ذهن من می‌رسید. بعضی از قصه‌ها شاید از نظر داستانی جذاب بودند اما در اجرا و نقطه شروع من تعریف نمی‌شدند. به خاطر همین کنار می‌رفتم.

■ **چرا کار، سانی، مانا، ورماتیک به پایان رسید؟**
من بیشتر به خاطر ندا نامزد یعقوب این

آگهی مناقصه عمومی

مناقصه شماره ۹۶۰۴۹/۲

شرکت توسعه منابع انرژی توان در نظر دارد مقدار ۷۰ تن گازغذ خیمیر مالی مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی و از شرکت‌های واجد شرایط خریداری نماید. لذا از متقاضیان دعوت به عمل می‌آید جهت تهیه اسناد و تحویل پاکت مناقصه به‌ربر روش ذیل اقدام نمایند.

- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: معادل پنج درصد مبلغ پیشنهادی به صورت یک فقره ضمانت نامه معتبر بانکی
- شرایط الزامی متقاضیان: ارائه سابقه فعالیت، اساسنامه، روزنامه رسمی و مشخصات کامل اعضای هیات مدیره
- تاریخ دریافت اسناد مناقصه: ۵ روز از انتشار آگهی
- آخرین مهلت ارسال پیشنهادات: ساعت ۱۵ روز سی ام از انتشار آگهی
- بهای اوراق مناقصه: مبلغ ۲۰۰/۰۰۰ ریال واریز به حساب جاری ۱۱۷۷۸۰۰۶۲۶۸۰۲ بانک سپه شعبه شهید چمران کد ۱۱۷۷، به نام شرکت توسعه منابع انرژی توان
- محل تهیه اسناد و تحویل پیشنهادات: خیابان پاسداران - نرسیده به میدان نوبنیاد - ابتدای بزرگراه شهید بابایی شرکت توسعه منابع انرژی توان - معاونت بازرگانی- مدیریت بازرگانی خارجی شماره تماس: ۲۲۵۶۶۲۴۲، ۲۲۵۴۰۵۲۳، ۲۲۵۸۶۲۲۱
- به پیشنهادهایی که فاقد سپرده، امضا، مشروط، مخدوش و دارای سپرده کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و پیشنهادهایی که پس از انقضا، مهلت تعیین شده در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- شرکت توسعه منابع انرژی توان در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به این مناقصه، در اسناد مناقصه مندرج می‌باشد.

آگهی مناقصه عمومی

مناقصه شماره ۹۶۰۴۹/۲

شرکت توسعه منابع انرژی توان در نظر دارد مقدار ۴۰۰۰۰۰ متر مربع سپر اتور پلی اتیلن PE مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی و از شرکت‌های واجد شرایط خریداری نماید. لذا از متقاضیان دعوت به عمل می‌آید جهت تهیه اسناد و تحویل پاکت مناقصه به‌ربر روش ذیل اقدام نمایند.

- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: معادل پنج درصد مبلغ پیشنهادی به صورت یک فقره ضمانت نامه معتبر بانکی
- شرایط الزامی متقاضیان: ارائه سابقه فعالیت، اساسنامه، روزنامه رسمی و مشخصات کامل اعضای هیات مدیره
- تاریخ دریافت اسناد مناقصه: ۵ روز از انتشار آگهی
- آخرین مهلت ارسال پیشنهادات: ساعت ۱۵ روز سی ام از انتشار آگهی
- بهای اوراق مناقصه: مبلغ ۲۰۰/۰۰۰ ریال واریز به حساب جاری ۱۱۷۷۸۰۰۶۲۶۸۰۲ بانک سپه شعبه شهید چمران کد ۱۱۷۷، به نام شرکت توسعه منابع انرژی توان
- محل تهیه اسناد و تحویل پیشنهادات: خیابان پاسداران - نرسیده به میدان نوبنیاد - ابتدای بزرگراه شهید بابایی شرکت توسعه منابع انرژی توان - معاونت بازرگانی- مدیریت بازرگانی خارجی - شماره تماس: ۲۲۵۶۶۲۴۲، ۲۲۵۴۰۵۲۳، ۲۲۵۸۶۲۲۱
- به پیشنهادهایی که فاقد سپرده، امضا، مشروط، مخدوش و دارای سپرده کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و پیشنهادهایی که پس از انقضا، مهلت تعیین شده در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- شرکت توسعه منابع انرژی توان در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به این مناقصه، در اسناد مناقصه مندرج می‌باشد.

آگهی تجدید فراخوان ارزیابی کیفی شناسایی پیمانکاران

شرکت فاضلاب تهران در نظر دارد ارزیابی کیفی مناقصه عملیات اجرایی لوله گذاری و احداث آذمروهای شبکه جمع‌آوری فاضلاب منطقه ۲۲ (شهرک گلستانی) قطعه اول و قطعه دوم را از محل اعتبارات جاری مطابق جدول مشخصات ذیل از طریق فراخوان ارزیابی کیفی به پیمانکارانی که دارای پایه مورد نظر در رشته آب از طرف معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری می‌باشند واگذار نماید. لذا متقاضیان میتوانند جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی حداکثر تا روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۶/۲۹ از ساعت ۸ الی ۱۶ بادر دست داشتن درخواست کتبی به دفتر قراردادهای این شرکت واقع در خیابان شهید دکتر بهشتی - خیابان اندیشه - نبش اندیشه ۶ شماره ۱۴ مراجعه نمایند. پاکت ارزیابی کیفی می‌بایست در روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۷/۱۲ از ساعت ۱۶ تحویل دبیرخانه شرکت فاضلاب تهران گردد.

ردیف	محل اجرا	مبلغ برآورد (ریال)	حداقل پایه (متر)	مترای قطر (میلیمتر)	مدت پیمان	نوع مناقصه
۱	منطقه ۲۲ شهرداری قطعه ۱	۶۷.۱۴۸.۵۶۸.۶۳۴	۵	۱۳۳۶۱	۲۵۰-۶۰۰	یک مرحله‌ای
۲	منطقه ۲۲ شهرداری قطعه ۲	۶۲.۲۰۴.۹۱۴.۵۸۸	۵	۱۳۳۵۲	۲۵۰-۷۰۰	یک مرحله‌ای

«ضمناً هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.»

● مناقصه‌گران فقط در مناقصات با برآورد اولیه بالاتر از مبلغ ۷۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال مجاز می‌باشند به‌صورت کنسر سیوم شرکت کنند. (هزینه اسناد ۵۰۰.۰۰۰ ریال به حساب ۱۳۱۵۲۴۷۰۶ بانک تجارت به نام شرکت فاضلاب تهران واریز گردد.)

جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس اینترنتی <http://iets.mporg.ir> و <http://www.nww.ir> و <http://ts.tpww.co.ir> مراجعه نمایند.

شرکت فاضلاب تهران

آگهی تجدید فراخوان ارزیابی کیفی شناسایی پیمانکاران

شرکت فاضلاب تهران در نظر دارد ارزیابی کیفی مناقصه عملیات اجرایی لوله‌گذاری و احداث آذمروهای شبکه جمع‌آوری فاضلاب منطقه ۲۲ (شهرک گلستانی) قطعه سوم و قطعه چهارم را از محل اعتبارات جاری مطابق جدول مشخصات ذیل از طریق فراخوان ارزیابی کیفی به پیمانکارانی که دارای پایه مورد نظر در رشته آب از طرف معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری می‌باشند واگذار نماید. لذا متقاضیان میتوانند جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی حداکثر تا روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۶/۲۹ از ساعت ۸ الی ۱۶ بادر دست داشتن درخواست کتبی به دفتر قراردادهای این شرکت واقع در خیابان شهید دکتر بهشتی - خیابان اندیشه - نبش اندیشه ۶ شماره ۱۴ مراجعه نمایند. پاکت ارزیابی کیفی می‌بایست در روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۷/۱۲ تا ساعت ۱۶ تحویل دبیرخانه شرکت فاضلاب تهران گردد.

ردیف	محل اجرا	مبلغ برآورد (ریال)	حداقل پایه (متر)	مترای قطر (میلیمتر)	مدت پیمان	نوع مناقصه
۱	منطقه ۲۲ شهرداری قطعه ۳	۶۸.۵۱۶.۵۸۳.۹۴۲	۵	۱۳۳۴۴	۲۵۰-۷۰۰	یک مرحله‌ای
۲	منطقه ۲۲ شهرداری قطعه ۴	۶۸.۶۶۱.۰۳۴.۰۰۲	۵	۱۳۳۳۱	۲۵۰-۸۰۰	یک مرحله‌ای

«ضمناً هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.»

● مناقصه‌گران فقط در مناقصات با برآورد اولیه بالاتر از مبلغ ۷۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال مجاز می‌باشند به‌صورت کنسر سیوم شرکت کنند. (هزینه اسناد ۵۰۰.۰۰۰ ریال به حساب ۱۳۱۵۲۴۷۰۶ بانک تجارت به نام شرکت فاضلاب تهران واریز گردد.)

جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس اینترنتی <http://iets.mporg.ir> و <http://www.nww.ir> و <http://ts.tpww.co.ir> مراجعه نمایند.

شرکت فاضلاب تهران